

Biutiful

Intens vej gennem underverden Af Sanne E. Grunnet

”Biutiful” er en opsigtsvækkende film, der tager os ud på en følelsesmæssig rejse i Barcelonas usynlige underverden. Det er en stærk, bevægende og intens film, der nok viser livet fra den barske side, men skildringen er altid ledsaget af håb. ”Biutiful” var så ubetinget een af Cannes-festivalen 2010’s bedste film, og det skyldes såvel instruktøren Inarritu, der bibringer fortællingen både nerve og hjerte, og Javier Bardems enestående præstation som Uxbal – en rolle, der i Cannes gav ham prisen som bedste mandlige skuespiller. Sean Penn kalder Bardems præstation for ”the best performance since Brando in The last Tango in Paris” (Interview: Pulling out the big Guns). Men filmen taler for sig selv og behøver egentlig ikke ambassadører.

Filmen foregår i et Barcelona fyldt af undertrykkelse og menneskelig udnyttelse og den ene tragiske skæbne efter den anden, og ingen skæbne er mere tragisk end Uxbals. Han overlever på lyssky forretninger med illegale indvandrere og særlige tjenester ved begravelser. Han er nemlig synsk og har evne til at kontakte de døde. Han overbringer budskaber fra de afdøde til de efterladte, som ofte får en forsonende karakter. Han kæmper med alt, hvad han har, for at få hverdagen til at hænge sammen og give mening - ikke mindst for sine to børn. Deres mor er mani-depressiv og kan ikke tage ansvar for børnene, hun har endvidere et forhold til hans bror, og alle har brug for penge.

Uxbal er en kærlig og omsorgsfuld far, og børnene er helt afhængige af ham, men en dag står han over

for en uafvendelig diagnose og må forholde sig til sin egen dødelighed og forsone sig med sin skæbne.

Dette lyder forfærdelig deprimerende, og alligevel er filmen fuld af lys. Det skyldes Uxbal. For godt nok overlever han på kanten af loven, men han håndterer sin katastrofe med værdighed og stor medmenneskelighed. Han lukker sig ikke i bitterhed, men møder andre og deres skæbne med stor medfølelse og forbliver tro mod sine værdier. Som Bardem har sagt, så ville han give et portræt af en mand, der ikke vil give slip på det sidste, han har: kærligheden. Der er tale om en indre kamp mellem hans egne behov og verden udenfor, og hele filmens nerve findes i denne balancegang. Overalt, i de sterile hospitalsmiljøer, på de anonyme gader og i de lusede ulovlige opholdssteder for immigranterne mærker vi den døendes isolation og kamp for overlevelse op imod sygdom og fattigdom, og det brændende ønske at sikre sine børn en tryk fremtid og få ryddet op efter sig. Håbet formuleres i hver en gestus, han udfører over for de mennesker, der udgør hans livsverden.

Filmene fortjener at blive set. Vi bliver rigere af at se os selv i denne film, hvor døden udfordrer til det sidste, og hvor der ingen nemme løsninger gives. Uxbal fører os igennem filmen båret af sin kærligheds ild. Derfor er denne film så intens. Også selvom vejen gennem Barcelonas underverden kan føles lang, så brænder ilden.

Filmfakta

Mexico/Spanien/USA 2010 – Instr. + manus: Alejandro González Iñárritu – Medv.: Javier Bardem, Maricel Álvarez, Hanaa Bouchaib, Guillermo Estrella, Cheikh Ndiaye, Eduard Fernández – 147 min. – Biografpremiere d. 25/12 2010 og på DVD d. 27/4 2011 – Udlejning/pressebilleder © Nordisk Film

Links

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=8018&area=4>

<https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/biutiful.752.html>

<https://www.nytimes.com/2010/12/29/movies/29biut.html>